

Veenlust bestaat niet meer, maar de Operette wel

Hoe staat het eigenlijk met de Operettevereniging Veendam? De OVV. Dat is een vraag die menigeen zich de laatste maanden stelt. Theater Veenlust is een roemloze dood gestorven en in elke bericht werd 'vrolijk' meegedeeld dat de OVV er ook de dupe van was geworden. Maar is dat eigenlijk wel zo? Zitten de vijfenvijftig Lustige Sanger eigenlijk wel op een houtje te bijten? Nee! Driewerf nee. Prman Erik ten Horn zou het wel van de daken willen schreeuwen, zelfs wel vanaf het dak van het voormalige theater: "We bestaan nog en we draaien fantastisch!"

De operettevereniging oefende de laatste twintig jaar in hotel De Nederlanden en trad ieder voorjaar op in Veenlust. De laatste voorstelling in het theater speelde vorig jaar in maart. "Het theater was toen eigenlijk al ontmanteld, maar voor ons werd nog één keer het gebouw open gesteld. Toen ontstond de indruk dat we ophielden te bestaan, maar niets is minder waar." Ten Horn vertelt dat er aanbiedingen kwamen van Stadskanaal en Winschoten, maar die hebben ze afgewezen. "Wat moeten we daar?" vragen de mensen zich af. "Ons publiek zit hier en dat is erg trouw. Maar we hebben wel een lange tijd in onzekerheid gezeten. Wat gebeurt er? Wordt Veenlust overgenomen? Gaat de gemeente ermee door? Houden we onze theaterzaal,

■ Nog zonder de indrukwekkende kledij zijn de leden van de Veendammer operettevereniging druk in de weer met repetities.

© Bert Woltjes

of niet? Waar moeten we heen?" Maar de oplossing kwam, uit een onverwachte hoek.

In Veendam zat namelijk één ondernemer niet stil en sprong in op de behoefte naar een goed podium voor toneel en theater. De directie van hotel Parkzicht heeft in de ogen van het OVV-bestuur een voortreffelijke prestatie geleverd. "Het toneel van Parkzicht was altijd te klein," legt Ten Horn uit. "Nu is de techniek aangepast en de verlichting is zelfs computergestuurd. Speciaal voor onze voorstelling is de aanpassing in een versnelde

uitvoering aangepakt." Het is op sommige onderdelen een klein beetje behelpen, omdat er geen toren is waar je de coulissen zo in omhoog kan trekken, maar de decorontwerpers van de operette hebben dat creatief opgelost. Speciaal voor de uitvoering wordt het podium naar voren toe de zaal in uitgebreid. "Het decor wat er nu komt te staan is prachtig ontworpen en de kleding is nog mooier en rijker. Alleen de mogelijkheid om vanaf balkons te spelen bestaat niet meer. Ja, Parkstad is in korte tijd uitgegroeid tot een volwaardig theater," vindt Ten Horn, "en wij kunnen er prima uit de

voeten, ook in de nazit of het bal." Na deze lof hoopt Ten Horn in ieder geval dat het sprookje van de opgedoekte OVV uit de wereld is.

Op de achtentwintigste februari zal de openbare generale repetitie plaatsvinden van de nieuwe operette: Mariëtta, van de Duitse componist Walter Kollo. De geschiedenis speelt zich af in het mondaine Rome, waar een zekere heer Di Torelli het lef heeft een hertogin (onze Mariëtta) te willen veroveren. Het zou zelfs een makkie zijn, beweert de lefgozer. Mariëtta hoort dit en zal hem wel even een lesje leren. Ze gaat als sinaasappelverkoopster verkleed met een vriend in zijn richting met het doel de jongeman verliefd te maken. Die hoort dat plannetje weer en zal daar op zijn beurt weer een pasklaar antwoord zoeken. Als de verwarring nu nog niet groot genoeg is, komt dat zeker na het volgende onderdeel van de vrolijke operette: het toeval wil namelijk dat er nog een stel opduikt. Laat dat meisje nu ook Mariëtta heten en nota bene ook nog eens een echte sinaasappelverkoopster zijn! Zij wordt vergezeld door een straatzanger Nicolò.

Het gevolg is dat de helft van de personen zich in de ander vergist en dat de andere helft dat doorheeft en passende maatregelen treft. Het toneelstuk zou geen blijspel zijn als het niet goed af zou lopen

en dat gebeurt dan ook. Hoe dat allemaal in zijn werk gaat is wat de ruim vijftig spelers in een avondvullende voorstelling op het toneel zullen brengen, met een bonte werveling van zang (in het Duits) en toneel (in het Nederlands). De echte liefhebber van de operette kan zich nu al vast verheugen op een ouderwets gezellige avond. De zangers en spelers kunnen zich naar hartelust uitleven in het vrolijke en kluchtige stuk. Af en toe is het zelfs een beetje pikant en de speelsters en spelers moesten in het begin echt wel even een zekere gêne overwinnen.

De repetities in de gereformeerde kerk De Kandelaar zijn nu in volle gang, voor sommigen vaak twee tot drie keer per week. Zeven maanden werk zit er dan op. De kleding, veel kostuums uit het Oostenrijk van de veertiende eeuw, zijn gehuurd of soms zelf gemaakt. De kaartjes liggen bij de VVV-kantoren en op de eerste maart zal de première plaatsvinden in Parkzicht. Een week later wordt een tweede uitvoering gegeven en op beide avonden is er bal na.

Volgend jaar bestaat de Operettevereniging veertig jaar. Er is al een feestcommissie benoemd, maar de leden hebben nog geen tijd gehad om aan een programma te werken. Dat er iets gebeurt staat vast, want Veenlust mag dan opgedoekt zijn, de OVV is springlevend.